

ДОБРИ ЖОТЕВ ДЕПРЕСИЯ

chitanka.info

*Като в кошмарен, безконечен сън
държи ме лудо в своята прегръдка
жестоката красавица — Депресия.*

*„Не те обичам, казвам ѝ, иди си! —
Дъхът ти — крематориум за живи
ме пепели. И виждам пепелта си
да се кълби под черни небеса
и смъртно поразените прозрения
да ги разкъсват със свирепи зъби
отдавна подивелите надежди.
И виждам как звездите — грозни рани
кървят в снагата болна на света.
И мрак вали, вали над същността ми,
над всички светли истини вали...
Иди си! Разболяваш ме! Махни се!“*

*А тя ме гали с тежката си длан:
„Не си се разболял, а... оздравяваш! —
Измислица са всички светли истини.
От техния измамен блясък ослепяваш
за истинските Истини, които
от веки, та до днес са тъмнота,
без ехо стон, верига и страдание.
Останалото е коварна болест.
От нея още в гена заразяват се
и боледуват болните... от здраве!
Но проумей най-сетне, проумей!“
И ме притиска в яростна прегръдка.*

*Век мой, улисан в чудеса космически!
Век мой, попитай твоите компютри,
какво е болест и какво е здраве!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.